

توجه به نیازهای روحی انسان ویژگی شاخص تربیت اسلامی است

معاون فرهنگی مرکز رسیدگی به امور مساجد گفت: در تربیت اسلامی، نیازهای روحی انسان مورد توجه قرار می گیرند، گرچه نیازهای جسمی نیز مهم است اما توجه به نیازهای روحی برای پایین نیامدن تراز انسان، در دیدگاه اسلامی اهمیتی دوچندان می یابد.

معاون فرهنگی مرکز رسیدگی به امور مساجد گفت: در تربیت اسلامی، نیازهای روحی انسان مورد توجه قرار می گیرند، گرچه نیازهای جسمی نیز مهم است اما توجه به نیازهای روحی برای پایین نیامدن تراز انسان، در دیدگاه اسلامی اهمیتی دوچندان می یابد.

به گزارش خبرگزاری مهر، اولین جلسه از سلسله جلسات شرح و تفسیر روایات کلیدی تربیتی، با حضور حجت الاسلام والمسلمین حمید مشهدی آقایی معاون فرهنگی مرکز رسیدگی به امور مساجد شب گذشته (یکشنبه 4 بهمن ماه) در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی برگزار شد.

آقایی درخصوص اهداف و چگونگی برگزاری جلسات شرح و تفسیر روایات کلیدی تربیتی، با تأکید بر اینکه بحث ما در این نشست ها تربیت اسلامی است، اظهار داشت: البته ممکن است برخی این مباحث را تربیت دینی هم تعبیر کنند اما من روی واژه تربیت اسلامی تأکید می کنم زیرا واژه تربیت دینی می تواند تعابیر مختلفی را به همراه داشته باشد و مثلاً یک مسیحی نیز بگوید تربیت من، تربیت دینی است.

وی واژه تربیت اسلامی را تعریفی جامع و مانع از تربیت مورد توجه خداوند دانست و گفت: برای درک و تفسیر چگونگی تربیت اسلامی باید به سراغ منابع دست اول برویم زیرا به ویژه در سه، چهار قرن اخیر نظریه های مختلفی درباره تربیت مطرح شده که هرچند ضد تربیت اسلامی نبوده اند اما خالص هم نیستند.

معاون فرهنگی مرکز رسیدگی به امور مساجد، روایات، ادعیه و زیارات، سیره عملی اهل بیت (ع) و متون برجای مانده از علمای اسلامی را منابع دست اول برای درک چگونگی تربیت اسلامی معرفی کرد و افزود: ما در این جلسات تأکیدمان بر روایات است اما در کنار روایات به سایر منابع نیز رجوع خواهیم کرد.

وی با تأکید بر این که هدف از برگزاری این جلسات تنها بیان روایات نبوده بلکه ارائه راهکارهایی کاربردی برای زندگی است، ابراز کرد: در بحث تربیت دو جنبه مطرح است. یکی علم و دانش و دیگری فعل تربیت. آنچه در این جلسات مدنظر و مقصود ماست فعل تربیت است.

آقایی سپس به توضیح درباره دو ریشه لغوی واژه تربیت پرداخت و ادامه داد: تربیت دو ریشه "ربب" و "ربی" دارد که هر کدام معنای خاصی دارند؛ تربیت با ریشه لغوی ربب به مفهوم مالکیت و به معنای عاقبت اندیشی، پرورش و رساندن به مقصد است و با این مفهوم مربی و والدین قرار است روح فرزند خود را به دست بیاورند اما در معنای دیگر، تربیت یعنی پرورش دادن و زیاد کردن.

وی در ادامه با تأکید بر این که موضوع تربیت، "انسان" است به تفاوت تربیت اسلامی و غیراسلامی اشاره کرد و افزود: نگاه ما به انسان نقطه اصلی تفاوت این دو نوع تربیت است؛ در دیدگاه تربیت غیراسلامی انسان حیوان ناطق است اما در دیدگاه اسلامی انسان، موجودی حی و زنده است که شأن و منزلت ویژه ای دارد.

این کارشناس مذهبی با بیان اینکه تعریف و حد خداوند برای انسان با تعریف مطرح شده در دیدگاه های غیراسلامی تفاوت بسیاری دارد، تصریح کرد: در دیدگاه غیراسلامی بیشتر به نیازها و خواسته های جسمی انسان توجه می شود در حالی که در دیدگاه اسلامی، خداوند می گوید تراز انسان کجاست؟ در دیدگاه غیراسلامی از نیاز شروع می کنند و در اسلام از تراز انسان. زیرا خداوند می گوید چه هستی و که هستی؟

حجت الاسلام آقایی در پایان و در توضیح این موضوع با ذکر نمونه ای از روایات اظهار داشت: پیامبر اکرم (ص) در روایتی معتقدند گریه نوزاد در سه ماهه اول ذکر الله اکبر، سه ماهه دوم لا اله الا الله، سه ماهه سوم سبحان الله و سه ماه چهارم الحمد لله است. این روایت به این منظور مطرح می شود که از ابتدا به تراز انسان نگاه کنیم نه نیاز او، بنابراین در این دیدگاه، نیازهای روحی انسان مورد توجه قرار می گیرند. گرچه نیازهای جسمی نیز مهم است اما توجه به نیازهای روحی برای پایین نیامدن تراز انسان، در دیدگاه اسلامی اهمیتی دوچندان می یابد.